

Яйцето.

Въ яйцето се упишва мънинко пиленце, което де, пие и расте въ самото яйце. Най-послѣ то пробива съ клѣвчицата си тънката черупка на яйцето и изкоква навънъ. Гледаме: живо, пѣргаво, весело пиленце, което току излѣзло отъ яйцето, а може да тѣрчи. Ако хванемъ това пиленце и разгледаме тѣлото му, ще видимъ, че то се състои отъ мишци, кости и жили. Тѣкмо отъ такива нѣща, отъ каквито се състои и човѣшкото тѣло. Отъ това заключаваме, че въ яйцето жълтъка и бѣлтѣка сѣ такава храна, каквато е потрѣбна за да се хранятъ и мишцитѣ, и кеститѣ, и жилитѣ. Затуй ядеме яйцата. Тѣ сѣ много добра храна за човѣка, а особено за малкитѣ дѣца. Яйцата туряме за поправка въ разни ястия, но най-много ги употребяваме печени, варени и пѣржени съ масло. Най-полезни сѣ печенитѣ и то когато не сѣ съвсѣмъ прѣпечени.

Единъ ученъ човѣкъ, който се занимавалъ много години съ развѣждане на кокошки, разказва, че най-много яйца носѣтъ кокошкитѣ, когато достигнатъ въ четвъртата си година. По старитѣ кокошки носѣтъ по-едри яйца, но по-рѣдко носѣтъ.